

jong! Anders niks heur! Ik heb 'm 'n keer heure zegge: De Heer het me ien 't gezicht geslage, toen ik t'r veur stond!"

— „Hij mot t'r veul van gewete hebbe, wor?"

— „Hij is 't n o g niet kwiet. Geleuf dat vrij! 'n Twidde Krisje Dulleman ist'r opte heele wereld niet, zaidie 's tegen me, toen ik 'm raoide um toch 'n vrouw te vatte. Stil: daor istie wer."

— „Deurwaoternat waste kjel," zuchtte de Groote Geurt, toen ie wer bij de kachel kroop. „De regen en de mist trekt ok overal deur!" Hij vatte 't raokeliesder *) en raokelde de kachel 's op. „Koud is 't nou nog wel niet, mar zo'n kjel mitte natte kleeer aon 't lief wordt den heelen nacht ien 't strooi niet wërrem. Ik zal d'r nog 's 'n steene schureke neer motte zette, mit 'n kachel d'r ien. Koud is 't nou wel niet, mar...."

— „Nee, te minste hier ien mien huuske niet," zei Jan.

— „Mar dat mot 'n mins toch vule Jan, dat verschil: wij hier bij de kachel en die kjel daor mitte natte kleeer ien 't strooi. Ik zet t'r 't andere jaor 'n schureke veur neer."

— „Binde nou gek kjel!" riep Kobus.

— „'n Errem mins, al is 't z'n eige schuld, vuult de natte kou ook, Kobus," zei Jan van Gêrreve mit z'n zing-zang-stem.

— „Binde nou nooit 's bang, dat t'r een oe de keet ien den brand stikt, astie nijdig is of zat, boer?"

— „Twintig jaor het m'n vaoder 't gedaon, en ik nou al 25. Is 't ooit gebeurd? Negen van de tien zien beste kjels, mar ze deuge vur d'r eige niet. De jenever en de wieve, man!"

— „De wieve, netuurlik!" zei Miet, „die hebben 't bij de kjels altoos gedaon. Da's êrreg mekkelik, as ge dat mar zegge kunt: de wieve. Ze zien niet allemaol zoo as juffer Jans! Ik te minste, as vrouw ziende, ik schaam m'n eige, dat dat mins d'r eige veur de kjels altoos zoo ewegsmete het."

— „Hè, hè, hè!" lachte Geurt. „Miet wordt zeloers!"

— „Ik zeloers? Ikke? Op juffer Jans? Getrouwd ha'k gern gewest. Da's ellef ooge §) bij elleke vrouw. Die 't anders zeit, die liegt. Mar van één ding he'k toch schik!"

— „En dat is?" riep Geurt, die 'n snakerijtje verwachtte.

— „Da'k nooit gevraagd bin. Nooit 'n kenske gehad!"

— „En hedde daor schik van?" zei Kobus ongeleuvig.

Vrimd dat den boer nou niks gevraagd had. Mar zoo was 't altoos. Grepkes make kostie mit Miet den heelen dag. Vural ast'r 'n vrimde bij was. Mar as 't ouwe mins wat zei, waar hij aon heurde of aon vuulde, dat 't uut 't hart kwam, keektie vur zich heer, of de locht ien, en hiel de groote mond stief dicht. En zei of vroeg niks. Zoo zei Kobus dan ok:

*) pook. §) 't zelfde.